

Емилия - Седнах да вечерям

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Седнах да вечерям с мойта свекърва.
Както вечеряхме врата са похлопа.
Вкъщи влязнаха мойте девет братя.

Три дни са вървели, три дни и три ноци,
за да дойдат мамо, меня да си видят
на далечно село, между чужди хора.

Виждате ли братя, това сухо дърво
черно, почерняло.. И аз тъй чернея.
За баща и братя, и за мила майка.